

Een nieuwe wijk

Tien jaar voor de eeuwwisseling, in de zomer van 1990, kwamen wij op nr. 22 in de Verlaet te wonen. Deze straat loopt dood voor doorgaand verkeer, alleen voor fietsers en voetgangers is er een doorgang.

We waren de eerste bewoners van deze straat. Dat kwam mede doordat we het afschilderwerk zelf deden.

Onze straat was in volgorde gebouwd, dat wil zeggen eerste blok uitgraven, tweede blok uitgraven, eerste fundering, enz., enz., zodat je een soort lopende band bouwproject kreeg. Omdat ze achterin de straat begonnen, werd dat huis ook als eerste opgeleverd. Toen wij erin kwamen, moesten de tuinen met erfafscheiding nog uitgezet worden. Met een noodafzetting achter het huis voorkwamen we dat de jongste telg en onze teckel weg konden lopen. Kranen en vrachtauto's alom. Als de rest nog niet klaar is, kom je als eerste bewoner dus op een bouwterrein te wonen. Stuiven, niet te kort.

Zo zagen we de huizen langzaam bewoond worden, met meest jonge mensen, die allebei een baan hadden, wat inhield dat ze 's morgens weggingen en 's avonds terugkwamen. Op de dag was de straat erg stil.

Inmiddels zijn de huizen allemaal, op twee na, al verwisseld van eigenaar. We waren dus getuige van het ontstaan van de Verlaet, een zijstraat van de Sluyscoog, de hoofdstraat van dit gedeelte van de Mars, herkenbaar aan de lange lantaarnpalen, de zijstraten hebben korte palen.

Ook hebben we de afwateringsput zien graven, recht voor ons uitzicht en tevens achter de Wilsterstraat een groot vierkant gat. Een meertje? Is iets overdreven misschien. Het dient voor het opvangen van het regenwater van de huizen.

Buitengewoon leuk voor de kinderen, die de uitgezaagde dakstukken voor de dakramen, aan elkaar zetten met afgekeurde latten, die ze uit de afvalcontainers haalden. Zo maakten ze ook vlotten. Met een lange lat om af te duwen, waren ze dan aan het punteren (varen). En in de winter was en is het een mooie ijsbaan.

Al vlot werden we bezorger van de Texelse Courant, van de Buytengors en de groeiende Mars om ons heen. Zo groeide de Sluyscoog, Verlaet, Duykerdam, Korfbaeck, Middeldon en Vuurbaeck van ca. 80 naar ca. 250 kranten.

Omdat ik als bezorger twee maal per week de straten doorkruis, zie ik ook alle veranderingen. Van jonge stellen zijn het nu jonge gezinnen geworden. Van kindarme zijn het nu kindrijke straten geworden. En door die kinderen leeft het nu veel meer. Zo kan ik gerust zeggen dat ik de straten tot bloei heb zien komen. Ook veel huizen van eigenaar heb zien veranderen. Veranderingen die ik vanwege m'n krantenwijk op de voet gevolgd heb.

Maar vraag me nou niet hoe die mensen allemaal heten of wat ze doen voor de kost, want dat weet ik echt niet. Ik kijk naar de huizen en de tuintjes.

Wil je ook een wijk zien groeien? Ga er dan als eerste wonen en bezorg de Texelse Courant, wel op letten dat je je niet vergooit. Je bent dan heerlijk buiten, zelden een nat pak en aan het eind van de maand een leuk zakcentje.

Paula van Tongelen-Prins

Den Burg

21-03-2012